

VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ

Karácsonyi levél

A Szent Szűz a Kisjézussal és az angyalokkal. Ravenna, Apollinare Nuovo Bazilika, Kr. u. VI. sz.

Ébredj, ember

*Ébredj, ember, mély álmodból,
Meggzabadulsz rabságodból.
Közelít már üdvösséged,
Eltörlik már minden vétked.*

*Elküldé az Úr angyalát,
Hogy köszöntse Szűz Máriát,
Kinek tiszta, szűz méhébe
Alászállt az örök Ige.*

*A Szűzhöz így szól az angyal:
Üdvözlégy, teljes malaszttal!
A Szentlélek megármýékoz,
S áldott méhed gyümölcset hoz.*

*Fiad Jézus néven hívod,
Ő váltja meg a világot,
Melyet oly rég tart a sátán
Fogságban a bűnnek láncán.*

(katolikus egyházi ének)

Tartalom:

- Tökés László püspök urat köszöntjük . . . 2
- Főkapitányi köszöntés. 3
- Történelmi Vitézi Rend Egyesület 3
- Készülődés Jézus eljövételére –
v. Monostory Marcell 4
- Karácsony van! –
v. Lovass Sajtos Szilárd. 5
- Karácsonyi köszöntés Ausztriából –
v. Érczhegyi István 6
- Ne félj, Testvér, jön a Karácsony –
Dévai Nagy Kamilla 6
- A Szent Korona fénye ragyogja
be napjainkat – v. Woth Imre 7
- Apának Karácsonyra –
Woth Julianna 7
- 25 év szolgálat – Erdélyi-Takács
István kitüntetése 7
- Erdélyi üdvözet –
v. Lázár Elemér otkp. 8
- Köszöntés Kanadából –
v. Majthényi László P.Eng. 8
- Gondolatok karácsonyra
és újévre Németországból –
v. Imre László eu. tkp. 9
- Sikeres a megújult vitézi honlap
v. Soltész Gyula szkp. 9
- Ady Endre:
Karácsony – Harang csendül... 10
- „Mert a derék embert Isten őrzi...” –
v. Pintér Kornél tkp. 10
- Visszanéző és előretékinő –
dr. v. Bucsy László tkp. 11

ÁRPÁD-HÁZ ALAPÍTVÁNY
KÖZHASZNÚ SZERVEZET

1025 Budapest, Csalán u. 34.
Telefon: 200-1973
Bankszámlaszám:
10700378-27035304-51100005
Adószám: 18109386-1-41
Nyilvántartási szám: 8738

Kérjük Rendtársainkat, a Vitézi Tájközlő kiadásához – anyagi lehetőségeikhez mérten – szíveskedjenek hozzájárulni. Szívesen vesszük hirdetések elhelyezésének kérését.

Hirdetésre vonatkozó szerződésünket elküldjük; az alapítványi támogatásról kérésre igazolást küldünk.

FŐKAPITÁNY
GENERAL OF THE ORDER

vitéz Hunyadi László

TÖRTÉNELMI
VITÉZI REND

The Historian Knightly
Order of Vitéz

A NEMZETKÖZI LOVAGRENDEK ÁLTAL ELISMERT ÉS JEGYZETT REND
Registered by the International for Orders of Knightly
Alapítva: 1920/XXXVI. törvényezikk 77.§.

Királyhágómelléki Református Egyházkerület
410210 Nagyvárád
Kálvin János u.1.

Főkap./2007/142
Bp./2007. XI.27.

Nagytiszteletű TÖKÉS LÁSZLÓ
Püspök úr

A Történelmi Vitézi Rend nevében őszinte örömmel gratulálunk Püspök úr választási sikeréhez – mely egyben nemzeti összetartozásunk sikere is!

Erdélyben összefogtak a magyarok – s mi, Csonka-Magyarországon imáinkkal igyekeztünk erősíteni az Igaz oldalt.

Megköszönjük hősiességét a góliáttal, mely már évszázadok óta rombolja nemzetünket, nemzeti egységünket, hazánkat – nemzetünk jövőjét.

Az Ön vezér-egyenlősége mutasson utat minden Európai parlamenti magyar képviselőnek, bármely párt küldötte, vagy bármely eszme képviselője is ott, az Európai Unió népeinek parlamentjében.

Ersős egyenlősége, hatalmas lelke, hitének erőssége sok nehézségen átemelték már – és meggyőződésünk, hogy átemelik majd azokat a gátakat is, melyeket Ön elé emelnek hivatlan prókátorok, báránnyörbe bűjt képmutatók, álságos megtévesztők.

Azonban mindig érezze mindazon millió magyar erős lelki támaszát, akik Önben látják megmaradásunk letéteményesét, egységünk létrehozóját, valódi képviselőnk megvalósítóját.

A Történelmi Vitézi Rend egységben áll Ön mellett; hirdetve az elnyomott és igazságától megfosztott magyarságunk jogait, éljenek bár a Csonka-Magyarországon, vagy annak határain kívül.

Isten kegyelmét és segítségét kérjük áldozatos munkájához.

Tisztelettel

vitéz Hunyadi László
Főkapitány

Levelezési cím: ☒ H-1053 Budapest, Magyar utca 27. tel/fax ☎ : (0036)-1-267-58-06 ☎ : (0036)-30/9447-234
E-mail: vitezhunyadiilaszló@t-online.hu

VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ

Kiadja:

Történelmi Vitézi Rend Egyesület

Felelős kiadó:

v. Dékány Ágoston orsz. tkp.

Felelős szerkesztő: v. Tolnai Eta

Vitézi Tájközlő Szerkesztősége

Postacím: 1399 Budapest, Pf. 694/123

e-mail: eta.tolnai@freemail.hu

Honlap címe:

www.vitezirend.co.hu

FŐKAPITÁNY
GENERAL OF THE ORDER

vitéz Hunyadi László

TÖRTÉNELMI
VITÉZI REND

The Historian Knightly
Order of Vitéz

A NEMZETKÖZI LOVAGRENDEK ÁLTAL ELISMERT ÉS JEGYZETT REND
Registered by the International for Orders of Knightly
Alapítva: 1920/XXXVI. törvényczikk 77.§.

*A Teremtő legnagyobb ajándéka
a szeretet = a „szer” elem!*

*Ünnepén minden kedves Rendtársunknak
és minden magyarnak legyen benne része!*

Az Isten szeretete

A Haza szeretete

A Család szeretete

Ezek együtt: a magyar jövő!

Vitézek, mutassunk példát; Nekiünk van rá ősi szavunk!

Használjuk a „csoda” fegyvert! Az 5. elemet.

2007. december 8.

vitéz Hunyadi László főkapitány

Történelmi Vitézi Rend Egyesület

A Fővárosi Bíróság 11883 sorszám alatt jegyezte be.
Székhely: 1095 Budapest, Soroksári út 46.
Postacím: 1453. Budapest, Pf.20.
E-mail cím: tvradmin@vipmail.hu
Honlap: www.vitezirend.hu; www.vitezirend.co.hu
Bankszámlaszám: 11709002-20127262-00000000
Adószám: 18258325-1-43

Készülődés Jézus eljövételére

Nemzetes Rendtársaim! Krisztusban Kedves Testvéreim!

*„Különös és dicsőséges titkot látok:
mennyet és istállót,
királyi széket és Szűzet,
jászolt, melyben a befogadhatatlan
Krisztus Isten nyugovék,
kit énekekben magasztalunk.”*
/Görög Katolikus Karácsonyi Ének (Katavázia)/

Kereszténységünk egyik legnagyobb ünnepére készülünk, Jézus Urunk születésére, amikor Isten emberré lesz. „Beleszületik a történelembe”, hogy az Isten kinyilatkoztassa magát fia által „hogy aki látja a Fiút, az látja az Atyát is.” „Mert az Atya és Én egy vagyunk” Az Isten kinyilvánítja, kimondja önmagát az embernek. A történelem középpontjává lesz, hozzá mérünk, és viszonyítunk mindent az életben. Jézus Krisztus által megismerjük az Istent, és üdvözülünk útját. Megtudunk mindent, amennyi elég a véges emberi elmének, hogy a „befogadhatatlan”, befogadhatóvá váljék, hogy az Istent megismerjük, és megszeressük, s így észrevegyük, hogy „velünk az Isten”.

Mindnyájan el tudjuk képzelni, és sokan átéljük vagy átértük, hogy egy gyermek megszületését hogyan várja az édesanya, az édesapa, a rokonok, de még a szomszédok és az ismerősök is. Évről évre ezt a várakozást kell, hogy megéljük az adventben, hogy a szeretett Istenünk jön közénk kisedeként a karácsonyban.

A mai ember nem szeret várni, várakozni, inkább akarva, akaratlanul is rohan, (ha más nem, akkor maga elől), mert ezt szokta meg, és ezt látja a legtöbb helyen. De a várakozásban jelen esetben lehetőségünk van arra, hogy szembesüljünk az új helyzettel, hogy az Isten értem is megszületik, s ezt fel kell fogjuk, meg kell értenünk, időt kell szakítanunk, erre lelkileg fel kell készülnünk, mert ettől lesz ünnep az ünnep. Mennyi időt adok magamnak, hogy lelkemmel és az Istennel foglalkozzak? Rádöbbenhetünk arra, hogy az idő ajándék, amit csak az Isten tud adni nekünk, amit sem boltban, sem máshol nem szerezhettek magunknak. Én mit tudok adni az Istennek? Időt az életemből, napokat, órákat, amikor Ővele foglalkozom. Az adventben Ővele várakozom Őreá.

Istállóban születik, jászolban fekszik. Miért történik ez így? A fűtött szobából romantikusnak tűnhet ez a környezet – de csak gondoljunk bele... –, bár gondoskodás, biztonság itt is megvan, mégsem kellemes hely egy vajúdo nő számára. De az Atya rendelte így, azért kellett Jézus Krisz-

tusnak a legrosszabb körülmények közé születnie, hogy a legelesettebb emberrel is sorsközösséget vállaljon, hogy a legelesettebb is érezze, hogy az ő megváltója is.

Egyszer egy pesti aluljáróban láttam, hogy egy fekvő hajléktalan ember világító lámpákkal felszerelt, kicsi műanyag karácsonyfáját elmerülten nézi. Nem tudom, hogy az az ember önhibájából, vagy azon kívül került olyan élethelyzetbe, de azt tudom, hogy az az ember akkor Betlehemben volt a kis Jézusnál...

Egy néprajztudós egyszer azt mondta, hogy ha valaki meg akarja ismerni egy nép lelkét, akkor vegyen részt annak az ünnepein. S ha belegondolunk, hogy ha egy távoli országból látogató érkezne hozzánk karácsonyra, mit mondana rólunk, miképp tekintene ránk az ünnep után? Tetszene-e neki a mi ünneplésünk? Bizony felelősek vagyunk egymás, gyermekeink, szeretteink karácsonyáért. Felelősek vagyunk hagyományaink, hitünk, ünnepeink továbbadásáért, s ezt mindig jó lelkülettel, derűvel és szeretettel tegyünk. Erről szól egy régi rövid mesécske:

Történt egyszer, hogy a gazda elkészítette a betlehemet, és megkérte a gazdasszonyt, hogy a kamrába óvatosan rakja be a szentestéig. Amikor eljönnek az unokák, megcsodálják, kántálnak mellette, és a figurákkal még játszanak is. Az idei betlehem különösen szépre sikerült. Gondosan kifaragva és kipingálva voltak benne a bábuk. A betlehemi istálló fölött pedig egy papírcsíkra ráfestve: „Dicsőség a magasságban Istennek.”

Elérkezett a karácsony napja, a család már hazatérőben volt és a gazdasszony a kamrába ment a betlehemért, s azt látja, hogy a nagy kandúr macskájuk a betlehem közepébe ült, felborítva a bábukat, s az írás felette: „Dicsőség a magasságban Istennek.” Az asszony majd szélütést kapott, s az öreg felkiáltott: „Hát asszony, hogy vigyáztál te a betlehemre?!”

Mi hogyan vigyázunk a karácsonyunkra? Mi hogyan vigyázunk a betlehemünkre? Engedjük-e, hogy beüljön a mi ünnepünkbe a lustaság, a nemtörődömség macskája? Esetleg a keserűség macskája, vagy a harag kandúrja? Bizony ezek felborítják bennünk az áhitatot, a békességet, a szeretetet, és oda a karácsony. Hát mi ne engedjük!

vitész Monostory Marcell
görögkatolikus lelkész

Karácsony van!

„*Ne féljeteK, mert íme, hirdetek neKtek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: Üdvözítő született ma neKtek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.*” – Lk 2,10-11.

Karácsony van! Mégis rohanás, kapkodás, szaladás, furakodás. Mint ha hasonlítana ez az egész állapot a 2000 évvel ezelőttire. Akkor is sietett mindenki, hiszen Augustus római császár idejében a birodalom majd' minden családja elindult ősei városai felé, hogy összeíratassanak, mert népszámlálás volt.

Micsoda örült nyüzsgés lehetett az utakon! A fogadók tele emberekkel, a mulatók hangoskodó népekkel, mindenki rohan, mindenki siet, az utak mentén római katonák kiabálnak, ordibálnak, igazgatják és irányítják a zsidókat, hogy ne akadjon el a közlekedés. És ebben az óriási zűrzavarban, ebben a hatalmas zshivajban, rettenetes lármában valahol mégis megjelent a Csend. A nagy, sötét összevisszaság közepén megjelent egy tiszta fénysugár, ahogy azt János evangéliuma írja: „*Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert. Ő jött el a világba.*” Ez volt az első karácsony. Az emberek ordibálva, hangoskodva egymást számolták, s közben halkán és csendben az Isten Fia beleszületett a világba.

Ma is karácsony van. Karácsony van, és tudjátok, mi is számolunk. Hát gyertek, számoljunk! Vessünk számot! Ma is tele vannak a fogadók, a multik és a hipermarketek emberekkel, mindenki számol, oszt és szoroz, összead és kivon és így jutunk el a többmilliárd forintos karácsonyi bevásárláshoz. Ennyi és ennyi kiló élelmiszer, ennyi és ennyi értékben, ilyen és olyan ajándékok, áruk, végeláthatatlan blokkok, számlák, pénztárcák, kosarak és bevásárlókocsik. És ma is örült nyüzsgés van az utakon, mindenki rohan, mindenki siet. Tolakszunk a polcok körül, akciós termékeket lesünk állandóan egy akciós ország akciós pultjain. Lökdösődünk a pénztárak előtt, a vásárlás öröme csak néhány percig tart, s mire

a kasszához érünk valahogy az öröm türelmetlen dühvé változik. Furakodunk a parkolókért, a bevásárlókoszikéért, a termékekéért, a fizetéséért.

Ez a mi karácsonyunk. Hát számoljunk. Most meg tudjuk számolni a bezárt kórházakat, a megszűnő iskolákat, a munkanélküliek seregét, a csökkenő béreinket s a növekvő költségeinket, a csillagokig érő számlákat és a mélységekben levő önbecsülésünket. Meg tudjuk számolni a végeláthatatlan ígéreteket és a hazug szavakat, a sztrájkolókat, az elégedetlenkedőket, a dühöngőket, a kiabálókat, az ordibálókat.

Számolunk, osztunk és szorozunk, összeadunk és kivonunk, tolakszunk, furakszunk, lökdösődünk és nyomulunk, mert karácsony van.

Félelmetes ugye? Pedig az Isten azt mondja: „*Ne féljeteK, mert íme, hirdetek neKtek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: Üdvözítő született ma neKtek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.*”

A pásztorok is féltek. A választott nép tagjai voltak ők is, mégis kiteszítottak a társadalomból, a közösségből, mert munkájuk miatt nem tudtak eleget tenni a kultuszi törvényeknek. Azok, akik biztosították a kultuszhoz az áldozati állatokat, nem vehettek részt a kultuszban, azok, akik biztosították a társadalom számára az élelmiszer jelentős részét, cserébe megvetést és kiteszítotttságot kaptak. Ismerős kép ez is, ugye munkavállalók, bérből és fizetésből élők, nemzet napszámosai?

És most féltek. Nem csak a mindennapoktól, a kiteszítotttságtól, a megaláztatástól féltek, hanem attól, hogy valami szokatlant láttak, attól, hogy az Isten megszólította őket. És az a világ nem akarta, hogy megszólítsa az Isten a pásztorokat, nem akarta az a hatalom, hogy angyalok jöjjenek a kiteszítottakhoz, azt végképp nem akarta, hogy arról beszéljenek nekik, hogy ne féljeteK.

De jöttek az angyalok. És jönnek az angyalok; ma is jönnek! És a rókaképp Heródesek ma sem akarják, hogy jöjjenek, és az írástudók nem is

tudják, hogy jönnek, de ők mégis itt vannak ezen a karácsonyon, elrepülnek a magyar rónák és a magyar hegyek felett, átrepülnek a határok felett, és berepülnek minden nyitott ablakon. Most berepülnek a magányosok, az egyedülállók, az özvegyek és árvák ablakain, berepülnek a kórházak ablakain, a betegekhez és az operációkra várókhoz, berepülnek a kiskeresetűekhez, a nélkülözőkhöz, a félőkhöz és a rettegőkhöz, a reménykedőkhöz és a csüggedőkhöz, és mindenkire ebben az országban. Jönnek az angyalok ezen a Karácsonyon, és azt kiáltják, hogy: „*Ne féljeteK, mert íme, hirdetek neKtek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: Üdvözítő született ma neKtek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.*”

És ez az öröm nem csak a tehetőseké, ezt most nem lehet megvenni, ezt nem lehet aprópénzre váltani, ez az öröm nem csak az önjelöltké, a furakodóké és tülekedőké, ez az öröm nem csak a mindent eltörölni akaróké, a régít semmibe-nézőké, a felforgatóké, a kiabálóké, és az ordibálóké, ez az öröm „*az egész nép öröme lesz*”, ez az öröm most mindenkire. Ezt az örömet sokan ki akarják sajátítani, sokan kiáltják ki magukat eme öröm kizárólagos birtokosává, de az angyalok még őket is túlharsojják most, amikor azt kiáltják, hogy ez az öröm „*az egész nép öröme lesz*”! És ez az öröm most mindenkire, kicsiké és nagyoké, öregeké és fiataloké, szegényeké és tehetőseké,

régieké és újaké, nem csak egyeseké, hanem mindenkié.

Jönnek az angyalok, és azt kiáltják, ne féljete! Hát ne féljete. Ne félj, mert nem vagy egyedül! „*Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy! Ha vízen kelsz át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok nem sodornak el. Ha tűzben jársz, nem perzselődsz meg, a láng nem éget meg. Mert én az Úr vagyok, a te Istened, Izráel Szentje, a te szabadítód!*” Ne félj, mert az van veled, akinek a „*nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké, és föld alattiaké*”. Ne félj, mert „*ha mások megfeledkezének is, én nem feledkezem meg rólad! Íme, tenyerembe véstelek be.*” Ne félj, mert „*ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?*”

Ez a 2007. évi karácsony evangéliuma, az örömmüzenete! Ezt akarja közölni az Isten, hogy így merj belenézni a reménytelennek tűnő jövőbe, ahogy ezen a karácsonyon összeültök a fenyőfa alatt, vagy az év többi napján a családi asztalnál, így merj belenézni az előttünk álló szűk esztendőnkbe, így tekints ennek a nemzetnek a jövőjére, a családod jövőjére, és a saját jövődre. Ne félj, keresztyén testvérem, ne félj magyar nemzet, ne félj Történelmi Vitézi Rend, mert nem vagy egyedül, Ő veled van!

Ámen

vitész Lovass Sajtos Szilárd fhdgy.
ref. táborig lelkész
T.V.R. Északkelet-Magyarországi
Törzsszék
törzsszéki hadnagy

Karácsonyi köszöntés Ausztriából

Közeledik karácsony ünnepe, amely minden jóakarató ember szívében melegséget áraszt.

A Messiás eljövele megadta az utat a világosság felé.

Éljünk ezzel a kegyelemmel, minek részesei lehettünk. Vegyük kezünkbe a fáklyát és segítsünk felebarátainkon – mindazokon, akiket talán eddig nem érintett meg az Isteni szeretet – hogy ők is találják meg az utat a világosság felé.

Ausztriai rendtársaimmal egyetemben várjuk áhítattal és igaz szeretettel a Megváltó születését.

Vallásunk és értékrendszerünk legnagyobb titka és alapköve a Szeretet, ami összetart bennünket. Rendtársaim, akik Ausztria különböző területein élnek, koruknál és egészségi állapotuknál fogva a legtöbbjük nem tudja elhagyni otthonát, a szellemi és lelki kapocs, amely bennünket összetart: a találkozások és hosszú telefonbeszélgetések. Erőt adunk egymásnak és erőt merítünk egymás szavaiból.

Rendtársaim nagy figyelemmel kísérik a körlevelek, a Vitézi Közölgöny vagy a Vitézi Tájékoztató ismertetéseit, hiszen ez az egyetlen kapocs – hazai testvéreinkhez.

Kérjük a Mindenhatót, hogy Elöljáróinkat, Rendtársainkat áldja és vezérelje szakrális küldetésükben.

Szent István több, mint ezeréves örökségét, szakrális értékrendszerét – Isten, Haza, Család, Embertárs... – óvjuk meg és adjuk tovább a jövő nemzedékének. Ez legyen a mi lovagi, vitézi kötelességünk.

Szent Karácsony vezérlő csillaga ragyogjon be minden ház ablakán, s adjon békét, szeretetet mindannyiunknak.

Rendtársi szeretettel:

vitész Érczhegyi István

T. V. R. törzskapitány Ausztria területére
Szent László Lovagrend, széktartó Ausztria területére

Dévai Nagy Kamilla: Ne félj, Testvér, jön a Karácsony.....

Magad vagy? Fázol?
Nem kell a JÁSZOL?
Beborult Feletted az ég?
Szíveden burkot képzett a jég?

Ne félj, Testvér, jön a Karácsony,
Csillagok gyúlnak az égi tisztáson,
Szikrát szór a jégcsap az ágon,
Zendül a Csend az egész világon.

Ne félj, Testvér, jöjj a tisztásra,
Hó borul most a gyászos irtásra.
Ma csak azt nézd, hogy magas az Égbolt.
A bajra, a gyászra mondd azt, hogy rég volt...

Itt a Megváltó, fogja a kezed!
Párás ajkáról hallod a neved...
Fontos vagy Neki, eljött hát Hozzád.
Nézd csak? Fázik... Add Néki ruhád.

Nem vagy egyedül! E néphez tartozol!
Magyar Karácsony, te igaz dalt hozol.
Fuldoklik a Nép a keresztek alatt,
Hó alatt üzenet suhanva halad:

„Bírd ki, Testvér, bírd ki ezt a telet,
Tavaszt ígér a krisztusi üzenet!
Burkold be a lelked csillagtakaróval,
Öleld a Megváltót IGAZ MAGYAR SZÓVAL!”

„A Szent Korona fénye ragyogja be napjainkat!”

Tisztelt Rendtársak!

A Történelmi Vitézi rend főkapitánya azzal a kéréssel fordult hozzám, hogy néhány mondatban foglaljam össze az elmúlt év történéseit, eseményeit. Ahogyan visszagondolok az elmúlt időszakra, furcsa, kettős érzés lesz úrrá a lelkemen. Csodálatos, felemelő napokat éltünk meg, Vitézek és Koronaőrök együtt. Kemény és nem várt csapásokat szenved-

tünk el, sokszor barátainknak vélt, vagy annak tartott személyek, szervezetek részéről. Sok személyes tragédia kötődik az elmúlt évhez, családjaink körében és a nemzet egészében egyaránt. Láttam magam körül az emberek, családok reményvesztett kiútkeresését a mindennapok már-már megalázó szorításából. De láttam a „hétköznapi” vitézeinek dacos ellenállását, bátor tekintetüket, amikor találkozásainkon megszorítják a kezem. Éreztem bennük a szolgálatkészség, a feltétlen és odaadó hazaszeretet biztonságot nyújtó, megtántoríthatatlan szellemiségét. Ha cselekedni kellett, mindenhol ott voltak és fáradtságot nem kímélve kiálltak értékrendjük és hazájuk érdekében. Jóleső érzés volt látni azokat a fiatal vitézeket, akikben a szilaj tenniakarás tombol, zászlót emelve rohannának előre. Nagyszerű találkozások a „veterán” vitézekkel, akik a bölcsesség nyugalma hozták el a gyűlésekre, tapasztalataikat adták át a közösségnek, amikor nagy szükségünk volt ezekre. Úgy gondolom, hogy minden baj és veszteség ellenére bátran nézhetünk a jövőbe, hiszen

egy olyan rend tagjaiként élhetünk, amely nem adta el a lelkét befolyásért, múlandó anyagi haszonért és tiszteségtelen előnyökért a kapitalizmus sötét és fertőzött erőinek.

Kérem a Rendtársakat, minden szinten erősítsék emberi kapcsolataikat lakóközösségükben, munkahe-

lyükön és a hétköznapiak minden színterén, hiszen várhatóan nagyot lendül az időnek keze a közeljövőben. Nemzetünkre, az egész magyarságra soha nem látott megpróbáltatások zúdulnak, melyek nem feltétlenül negatív formában jelennek meg, sőt! (Gondoljunk bele, mekkora tragédiát képes okozni a hirtelen gazdagság, a nem várt fönyermény mámor.) Nehogy az elkövetkező lehetőségeket tékozolva fényes és bizonytalan célokra törve pazaroljuk el, mint egykoron azt a szabadságot, amit visszakaptunk. Készületlenségünkben akár a homok, csorgott ki kapkodó kezeink közül. Ellenállásból és túlélésből jellesre vizsgázott a nép a totális hatalmak ellen, de elvesztettük szabadságunkat a globalizációval vívott csatában. Sokakban él a hit, hogy ez a hát-

rány előnyé formálva az összefogásunk alapjain győzelmet arathat. Akkor majd tényleg mindegy lesz, ki merről érkezik közénk, az lesz a fontos kérdés, hogy a Regnum Marianum tagja-e vagy sem.

A szebb jövőbe vetett biztos hittal kívánok mindannyiunknak erőt, egészséget és minden jót.

A Szent Korona fénye ragyogja be napjainkat.

vitéz Woth Imre

Magyar Koronaőrök Egyesülete
törzskapitány, koronaőr-parancsnok
az egyesület elnöke

Apának Karácsonyra

Kis hazánkban nagy emberek
Gondolatból gyűlő tervek
Nagy dolgokat sző az agy
Semmi kétség, Magyar vagy!

Célod útján szerencse csillag
Nekivághatsz a világnak
Hazánkhoz hű értelem
Belőled nőtt életem
Kezed alatt siker fakad
Semmi kétség, Magyar vagy!

Szárnyal tudás, mint a sólyom
Átjut tán a szögesdróton?
Tudja, érzi, vérét szívják
Senki fia, irigy bolhák
Rázd hát le magadról a láncot
Visszatartó, súlyos átkot
Hozz nemzetnek biztonságot,
Igaz, hívő Magyarságot!

Woth Julianna (14 év)

25 év szolgálat

Pro Piis Meritis-kitüntetés

**Ezüst érdemkereszt egyházi szolgálatért
vitéz Erdélyi-Takács István lelkipásztornak,
a T. V. R. törzskapitányának, a Vitézi Szék tagjának**

Vitéz Hunyadi László főkapitány úr 2007 adventjének első vasárnapján vitéz Erdélyi-Takács István urat, a Közép-Magyarország Törzsszék Nyugat, területi törzskapitányát köszöntötte abból az alkalomból, hogy Isten kegyelméből immár 25 esztendeje szolgál magyar református lelkipásztorként érdi gyülekezetében. Az érdi Kálvin téri templomban rendezett ünnepségen a főkapitány úr megköszönte vitéz Erdélyi-Takács István munkáját, és a Történelmi Vitézi Rend „pro Piis Meritis” érdemkeresztjével tüntette ki.

vitéz Soltész Gyula
az Érdi Református Gyülekezet gondnoka

Köszöntés Kanadából

Tisztelt Rendtársaink!

Sajnos, nem sok esemény történik a Kanadai Törzsszék életében: működése az óriási távolságok miatt főleg posta, e-mail és telefonkapcsolatokra szorítkozik. (Toronto–Vancouver 4500 km.) Csak helyi összejövetelekről lehet szó.

vitész Molnár László avatása Vancouverben, 2004. február 15.
Első sor, balról jobbra: v. Mandalik Ferenc (elhunyt), v. Molnár László; hátsó sor, balról jobbra: v. Draskoy György rk. pap, v. Majthényi László tb. törzskapitány, Czink Péter VRNT székkapitány

A nyugati részleg (Alberta és British Columbia provinciák) székkapitánya **Czink Péter VRNT**. Ő nagyon lelkesen és lelkiismeretesen tartja a kapcsolatot a helyi rendtársakkal, kiküldi a Vitési Tájékoztatókat rövid körlevelekkel. A keleti részleg (Ontario és Quebec provinciák) székkapitánya **vitész Potocska János**. Az ő segítségével igyekszem összehozni a rendtársakat a különböző ünnepélyes megmozdulásokra. Minden március 15-i ünnepélyen a Történelmi Vitési Rendet méltóképpen képviseljük. Májusban a Hősök napján a többi egyesülettel együtt a Történelmi Vitési Rend koszorút helyez el az emlékműre. Október 23-án a Vitési Rend képviselve van, és koszorút helyezünk el a Budapest Parkban lévő 56-os emlékműre.

Vancouverben február 15-én 2004-ben avattuk vitész Molnár Lászlót, aki várományos alapon lett vitész. Torontóban 2006. október 15-én avattuk vitész Kulcsár Ervint, aki az '56-os forradalomban történtek alapján lett főlvéve a Rendbe. A közelgő ünnepek alkalmával kívánok minden tisztségviselőnek és a Rend minden tagjának kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog, eredményekben gazdag új esztendőt.

vitész Majthényi László, P. Eng.
Kanadai Tb. Törzskapitány

vitész Kulcsár Ervin avatása Torontóban, 2006. október 15.
Balról jobbra: v. Kulcsár Ervin, v. Majthényi László tb. törzskapitány, v. Terényi Ferenc székkapitány

Erdélyi üdvözet

Karácsony a kis Jézus születésének ünnepe, amikor szeretet és boldogság költözik minden hívő ember szívébe.

Ezzel a Kisjézusi szeretettel kívánok a Történelmi Vitési Lovagrend Erdélyi Törzsszéke minden tagjának, valamint a nagyvilágban bárhol élő vitésnek Istentől megáldott, kegyelmekben gazdag Karácsonyi ünnepeket és békés boldog új évet.

Szélyes Sándor karácsonyi fohászával és a Csíksomlyói Szűzanya oltalmával kívánok Rendünknek kitarást és nemzetünknek felemelkedést az új esztendőben.

vitész Lázár Elemér
Országos Törzskapitány, Erdély

Szélyes Sándor: Székely karácsony

Hóba temetkezett csíki havasokon,
Áron egymagában fönny a Madarason.
Uram, fohászokodik, Fiaid megszületett,
Karácsony este van, hogyha megteheted,
Te, aki rendezed ezt a nagyvilágot,
Juttass nekünk is egy kicsi boldogságot.
Hallottalak, Áron, de nem mondottad kinek?
A népemnek, Uram, szegény székelyeknek.
Az Úr kicsit hallgat, majd így szól:
Áron! Jókedvemben kaptál
Legyen úgy, nem bánom.
De még mielőtt a kérést teljesíteném,
Valamit meg kéne magyarázni nékem.
Én a székelyekről hallottam eleget,
Mondtak már rólatok hideget, meleget.
Tudom, hívők vagytok, sokat imádkoztok.
De szidásomban is világelsők vagytok.
Hallom, magatokat székelynek valljátok,
S kiválasztott népem neveit hordjátok.
Áron, Ábel, Mózes, Dániel és Dávid,
Az egész Biblia egész Ábrahámig.
Ha jól meggondolom, szinte már
Úgy vélem, hogy Csicsó Názáret
S Ditró Jeruzsálem.
Aztán, ha jól értem, magyar a beszéded,
S mégis a székelyek boldogságát kéred.
Miféle náció, mert a nyelve magyar.
Ó, Uram, szólt Áron, hisz a székely is magyar,
Csak egy kicsivel több.
Úgy legalább, úgy három vagy négy fokkal.
Ott álltak a fenyők keményen, vigyázva,
Gyertyák pislákolnak ezer csíki házban,
Megkondult Csíksomlyó máriás harangja,
Szelíd korholással szólott az Úr hangja:
Jól van, Áron fiam, és most tartsunk rendet.
Ez a kicsivel több megmagyaráz mindent.
Én megértettelek, és most érts meg te is,
Kicsit ezért több a szenvedésed is.

Gondolatok karácsonyra és újévre Németországból

Az év vége felé közeledve, örömmel könyvelhetjük el, hogy végre egy olyan évet zárhat a Történelmi Vitézi Rend (T.V.R.), mely eredményekben, sikerekben gazdagnak mondható. Sőt mi több, ez egy igazi „béke év” volt. A nyilvánosan szétszóródott bajtársaink közül egyre többen jönnek rá arra, hogy a T.V.R. továbbra sem vesz részt a sajnálatos veszekedésekben, energiánkat sokkal inkább a vitézi eskünkben fogadott eszmék megvalósítására fordítjuk. Gyönyörű példája ennek a hazai törzsszék ragyogó munkája. A szeptemberi vitézavatás már évek óta a legragyogóbb kirkristályosodása ennek a nagyszerű munkának. A vitézavatás napja minden évben a Történelmi Vitézi Rend ünnepe. Az ország szívében, Budapest egyik legősibb templomában fogadja meg minden avatott és jelenlévő vitéz, hogy esküjéhez híven él a Hazáért és a Magyarságért, mindhalálig. Mint a Külhoni Felvételi Bizottság vezetője, személyesen tapasztalom meg, hogy mit jelent ez a nap a Felvidékről, a Délvidékről, vagy akár Kanadából, Ausztráliából ideutazó honfitársainknak. Akit ekkor, ebben a templomban avat a Főkapitány Úr, az egy életre őrzi ezt a magasztos hangulatot.

A karácsony mindig elszámolás is. A szeretet ünnepe, Jézus születése. Nekünk vitézeknek, nagyobb a felelősségünk Hazánk, a Nemzetünk iránt. Bárhol is élünk, ahová sorsunk juttatott, kötelességünk képességeink szerint Rendünk alapító célkitűzései szerint élni, cselekedni. Velünk született kötelességünk ápolni keresztény nemzeti hagyományainkat.

Örömmel számolhatok be arról is, hogy az emigrációban évtizedekig együttműködő két szervezet, a Történelmi Vitézi Rend és a Szent László Társaság (1861) és Rend ebben az évben is szorosabbá tette együttműködését. A Vitézi Rend második főkapitánya, József főherceg a Szent László Társaság újjáalapítója is volt 1954-ben. Vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc

Főkapitány pedig a társszervezet kormányzója is volt. Nagyon sok, főleg idősebb vitézünk a nemzeti emigrációban egyben a Szent László Társaság tagja is. Ezt a mindig békés és eredményes együttműködést folytattuk ebben az évben is, amikor a T.V.R. főkapitányi küldöttségét vendégül láttuk a Szent László Rend központi rendezvényén, Sümegen. A szeptemberi budapesti vitézavatáson ismét több fős delegációval képviseltette magát a Szent László Rend. Ekkor kötöttük a rend ajándék zászlószalagját a T.V.R. zászlójára. A két szervezet együttműködésének eredményeképpen a Történelmi Vitézi Rend nemzetközi kapcsolatokat épített ki a német Ordo Militaris Teutonicus karitatív lovagrenddel, valamint az ukrain Szent Mihály Arkangyal Renddel. Mindkét együttműködés a hazai és a határokon túli rászoruló honfitársaink javát fogja szolgálni.

Ez év karácsonyán, a szentestén felállított Történelmi Vitézi Rend karácsonyfája alá azok a tisztségviselők teszik le a legnemesebb ajándékot, akik önzetlen, fáradságot nem ismerő, lelkiismeretes munkájukkal a Rend javát, s ezáltal Nemzetünket szolgálják!

Minden vitéznek és családjának kegyelemteljes boldog karácsonyi ünnepeket, és boldog új esztendőt kívánok!

Nürnberg, 2007 december havában

vitéz Imre László

T.V.R. eu. törzskapitány, a K.F.B. elnöke, főszéktartó
Szent László Lovagrend ügyvezető főkapitány-helyettese

Sikeres a megújult vitézi honlap

A világhálón otthonosan közlekedő rendtársak már tudják, hogy a 2007-es évben jelentős átalakuláson ment keresztül és megújult a Történelmi Vitézi Rend internetes oldala. Jelentősége leginkább abban áll, hogy megszűntek a rendtársak közötti idő és távolsági határok, mivel a nap 24 órájában a világ bármely részről elérhetővé váltunk. Ez igen nagy értékkel bír egy olyan szervezet számára, amelynek tagsága az öt világrész több tucat országában él, de igényük van a folyamatos kapcsolattartásra.

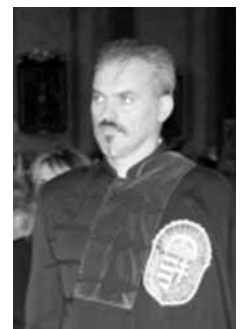
Még a 2006-ik év végére elkészült a koncepcióterv, és idén márciustól új köntösben, megújult és kibővült tartalommal nyílt meg honlapunk a www.vitezirend.hu címen. Olvasóink száma a kezdeti elérési nehézségek múltán gyorsan megugrott, és mára csak pozitív visszajelzéseket kapunk. Nemcsak magyarországi, hanem külhoni rendtársaink is nagy érdeklődéssel és kedvvel böngészik híreinket. Egyik idős tengerentúli bajtársunk elmondása szerint kifejezetten a honlapunk kedvéért tanult meg internetezni. A forgalmi elemzésekből kiderül, hogy a friss hírek és beszámolók a leginkább keresett tartalmak. Ezek mellett a tisztségviselői névsort keresik fel legtöbbször az olvasók. Ez egyfajta belső telefonkönyvként funkcionál a tagság számára, másrészt a jelentkezőknek a megfelelő területi tisztségviselőhöz való irányítását látja el. Népszerű még a híres vitézeket fényképpel, rövid életrajz-

zal bemutató galéria is. A világhálón is egyedülálló vitéz nagybányai Horthy Miklós kitüntetés- és rendjelgyűjteményének bemutatása.

A szerkesztőségbe naponta átlagosan 4-5 levél érkezik. Legtöbbször felmenőjük iránt érdeklődnek a világ minden tájáról, de kaptunk levelet német, amerikai, sőt japán érdeklődőktől is, akik a Rendünkről kértek részletesebb tájékoztatást. Nyolchónapos működését tekintve egyértelműen sikeresnek mondható tehát a vitézi honlap, amelynek alapötlete és elkészítése vitéz Hajszik Gábornak köszönhető. A weblap grafikai és tartalmi tervezője, továbbá állandó lektora vitéz Zeidler Sándor székkapitány. A lap webmestere és szerkesztőségi levelezője pedig e sorok írója, aki szívesen várja a rendtársak észrevételeit, ötleteit és közlésre szánt írásait a tvadmin@vipmail.hu elektronikus postacímen.

Ez úton kíván a rendtársaknak a szerkesztőség Istentől gazdagon megáldott karácsonyi ünnepeket és reményteljes, boldogabb új esztendőt.

vitéz Soltész Gyula
székkapitány

„Mert a derék embert Isten őrzi...”

A rövidesen lezáruló esztendőben is a Történelmi Vitézi Rend – *vitéz Hunyadi László főkapitány úr vezetésével* – méltó módon teljesítette küldetését.

Alapító főkapitányunk, *vitéz nagybányai Horthy Miklós* Kormányzó úr szándékának és akaratának megfelelően a sorainkhoz tartozó vitézek ezekben a nehéz időkben is élen jártak a magyarság szolgálatában és a nemzetnevelésben. Tisztségviselőink és rendtársaink példamutatása sokaknak adott erőt, hitet és reményt.

A 2007. évben posztumusz vitézzé avatott *vitéz gróf szentgyeydi és czegei Wass Albert Vigasztaló levél, magyarok földjére* című versének részlete ugyanilyen erőt sugározzon soraimat olvasó magyar testvéreim felé:

„Gonosz a gonoszság bére,
ki szemetet vet: gazt arat.
Elpusztul mind, aki hitvány,
csak a becsületes marad.

Mert a derék embert Isten őrzi
s Ő bünteti a bűnösöket!
Bár Isten malma lassan őröl,
de felőrli a szemetet!

S lesz Krisztusban békessége
annak, kinek lelke tiszta,
s mindaz, ami rossz volt s elmúlt,
nem tér többé soha vissza.”

Ezúton is hálás magyar szívvel köszönöm az Észak-Dunántúli Törzsszék tisztségviselőinek és állománya minden tagjának egész éves, a Történelmi Vitézi Rend soraiban kifejtett áldozatos munkájukat.

Istentől áldott, Kegyelemteljes Karácsonyi Ünnepeket, és a reményeinket valóra váltó Boldog Magyar Újesztendőt kíván mindnyájuknak

vitéz Pintér Kornél
észak-dunántúli törzskapitány

ADY ENDRE: Karácsony – Harang csendül...

I.
Harang csendül,
Ének zendül,
Messze zsong a hálaének
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek.

Minden ember
Szeretettel
Borul földre imádkozni,
Az én kedves kis falumban
A Messiás
Boldogságot szokott hozni.

A templomba
Hosszú sorba'
Indulnak el ifjak, vének,
Az én kedves kis falumban
Hálát adnak
A magasság Istenének.

Mintha itt lenn
A nagy Isten

Szent kegyelme sűgna, szállna,
Az én kedves kis falumban
Minden szívben
Csak szeretet lakik máma.

II.
Bántja lelkem a nagy város
Durva zaja,
De jó volna ünnepelni
Odahaza.
De jó volna tiszta szívből
– Úgy mint régen –
Fohászodni,
De jó volna megnyugodni.

De jó volna, mindent,
Elfeledni,
De jó volna játszadozó
Gyermek lenni.
Igaz hittel, gyermek szívvel
A világgal
Kibékülni,
Szeretetben üdvözülni.

III.
Ha ez a szép rege
Igaz hitté válna,
Óh, de nagy boldogság
Szállna a világra.
Ez a gyarló ember
Ember lenne újra,
Talizmánja lenne
A szomorú útra.

Golgota nem volna
Ez a földi élet,
Egy erő hatná át
A nagy mindenséget.
Nem volna más vallás,
Nem volna csak ennyi:
Imádni az Istent
És egymást szeretni...
Karácsonyi rege
Ha valóra válna,
Igazi boldogság
Szállna a világra.

VISSZANÉZŐ ÉS ELŐRETEKINTŐ

Nemzetes Rendtársaim!

Hamarosan újra leperreg mögöttünk egy teljes esztendő, itt a visszatekintés, a számvetés ideje: mi jót-rosszat tettünk életünk legkülönbébb területein az elmúlt évben, nyíltan vagy rejtetten, akár csak saját lelkiismeretünkkel elszámolhatóan.

Azoknak pedig, akiknek megadatott, hogy Rendünk-höz, a vitézi közösséghez tartozhatnak, azzal is számot kell vetniük, hogy hogyan tettek eleget rendi kötelezettségeiknek, annak a súlyos felelősségnek, amelyet – főkapitányunk szavaival élve – „a vitézi nagyjelvényvel tűztek a zubbonyunkra”.

Nekem pedig, mint törzskapitánynak, a rám bízott törzsszék ezévi munkáját is mérlegre kell tennem. Elmaradt feladataink és új céljaink teljesítésével bőven van még feladatunk. Ennek ellenére úgy érzem, hogy lehetőségeinkhez képest becsülettel törekedtünk szolgálni a Történelmi Vitézi Rend és ezen keresztül a magyarság ügyét. Porszemnyi szolgálat, de mint Wass Albert mondja, hittel porszemcsékből is lehet oszlopot emelni Istenünknek.

Az egyes törzsszéki eseményekről törekszünk számot adni a Vitézi Tájékoztatókban, tehát nem azzal a céllal írom e sorokat, hogy az elvégzettekről valamiféle leltárt készítsék. Sokkal inkább azért, hogy megköszönjem mindazoknak azt a Rendben belüli összefogást, melyet az év során számos esetben példa értékűnek tartottam.

Biztos vagyok például abban, hogy bármennyire is elázott bennünket a felhőszakadás az ezévi csonka Szent Jób körmöneten, a Történelmi Vitézi Rend megjelenése augusztus 20-án minden résztvevő rendtársunk számára erőt és egységet felmutató, szép emlék marad.

A törzsszékek közötti együttműködés lehetőségeit döntően befolyásolja az egymástól való – földrajzi értelemben vett – távolság. Ennek megfelelően törzsszékünk a Közép-Magyarország Nyugati, a Budai, és a Pesti Törzsszékekkel tudta tevékenységét kiválóan összehangolni és ezt az együttműködést a Díszelgő Tengerészcsoport is mindig látványosan segítette.

Ami pedig a jövőt illeti: a „történelmi” jelzővel megkülönböztetett, soha sehonnán ki nem vált, nem oldalhajtsásként szerveződött, hanem folyamatosan egyenes ágon, hiteles eljárók vezetésével működő Rendünk látványosan gyarapszik. Mint a Vitézi Szék tagja, örömmel látom, hogy a Történelmi Vitézi Rend Egyesület észszerű bejegyeztetésével, megfelelő szervezeti és jogi háttérrel, szorosan ragaszkodva a Vitézi Rend alapelveihez és célkitűzéseéhez, hitelesen tudunk megfelelni nemcsak a vitéz Nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr által alapított Vitézi Rend követelményeinek, hanem a jelenlegi magyarországi működési feltételeknek is.

Bízom abban, hogy ez a hitelesség hazánkban és a külföldön egyaránt összefogó erejű és vonzó lesz mindenki számára, aki jogosult viselni a vitézi jelvényt.

Törzsszékünkön belül kiemelt jelentőséget tulajdonítunk a rend építésének, ezzel párhuzamosan a tagrevízióknak és a rendtársak minősítésének. A rendi tisztségviselőktől a törzsszéken belül azt várom el, hogy betartassák a Rendi Kódexben előírt kötelezettségeinket és az igazán aktív és elhivatott rendtársakra támaszkodjanak. Így tudjuk tovább bővíteni a törzsszéken belüli, már meglévő, nemcsak rendtársi, hanem őszinte baráti kapcsolatokra is épülő, szorosan összetartó közösséget. Ennek a közösségnek a tagjai vállalják például a rendi feladatok jó részét és a Rend szellemiségének megfelelően képesek együttműködni a velük kapcsolatban álló „civilekkel”, rokonokkal, barátokkal, ismerősökkel is, legyen szó akár súlyos nemzeti ügyeink melletti kiállásról, akár az együtt töltött szórakozásról.

Adjon Isten mindnyájunknak egészséget, egymás iránti türelmet és jóindulatot, hitet és jobb sorsunkban kitartóan bízó magyar szíveket!

Boldog és kegyelemteljes karácsonyt, békés és sikeres újesztendőt!

Dr. vitéz Bucsy László
Közép-Magyarország Keleti Törzsszék

Ezúton kihirdettetik!

A Történelmi Vitézi Rend
2008. Jégbontó hava (február) 2. napján estve
19:00 órától megrendezi a hagyományos

MAGYAR VITÉZEK BÁLJÁT!

Tisztelt Rendtársainkat, Családjaikat,
Vendégeinket szeretettel várjuk!
Magyaros vendéglátás, rendtársaink Hungaricumjai.
Vidám műsor, ropogós talpalávaló, tánc-nóta-kacagás!
Belépőjegy ára: 15 000 Ft/fő
Támogatói jegyek vásárlását
köszönettel fogadja a Rend.
Jegyek igényelhetők: területi törzskapitányoknál.
Asztalfoglalás a jelentkezés sorrendjében!

Helyszín: Hadtörténelmi Intézet Díszterme
1014 Budapest, Tóth Árpád sétány 40.
Parkolási lehetőség: Kapisztrán tér

Ima

Urunk, Jézus Krisztus,
várjuk eljöveteled, várjuk a békét,
mert annyi békétlenség van kívül a világban
és bent a szívünkben!

Várjuk eljöveteled,
mert az igazságra éhezünk,
és annyi igazságtalanság sújtja a népeket és az embereket!

Várjuk eljöveteled,
mert szomjazzuk a szabadságot,
és mindnyájan a bajok és bűnök bilincseiben kínlódunk.

Add vissza reménységünket,
amit elvesztettünk.
Add meg újra a szeretetet azoknak,
akik hideg idegenséggel viselkednek egymással szemben.

Nyisd meg szívünket,
hogy felragyogó örömet megtapasztalhassuk életünkben.

Kérünk, hallgass meg minket. Ámen.

